

[Helge Adam Møller]

Derfor er det, jeg siger, at vi har altså det sidste halve år hjulpet 7.000 mennesker, som, som ministeren selv skriver i bemærkningerne, ikke havde behov for akut hjælp. Derfor kunne vi, må jeg sige til hr. Peter Duetoft og fru Elisabeth Arnold, for nøjagtig de samme penge have hjulpet 100.000. Det må man godt for min skyld klandre mig for at sige. Man må sige, at det er en umoralsk og en asocial grundholdning, men jeg synes altså, det er mere socialt at hjælpe 100.000 mennesker, der har behov, end 7.000, der ikke har akut behov.

Det er den samme filosofi for det næste halve år og det kommende år: Vi skal hjælpe de mennesker, som ikke har mulighed for at få hjælp andre steder, men den store del af den danske hjælp til flygtninge og udlændinge skal bruges i nærområdet, hvor vi kan hjælpe 10 gange så mange for de samme penge. Jeg vil altså hellere hjælpe 100.000, end jeg vil hjælpe 10.000, og det burde være en holdning, der også gennemsyrede både De Radikale og CD.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Vi har nu ved gentagne debatter her i løbet af de sidste par måneder hørt synspunktet fra Det Konservative Folkeparti, som også gentages her, nemlig at Danmark bare frit kan bygge flygtningelejre i andre lande, og det er så den vej, der skulle føre til, at Danmark selv kunne fritage sig for ansvaret for at modtage flygtninge.

Jeg er lidt forundret over, at det er nødvendigt at blive ved med at gentage det, og derfor vil jeg godt spørge hr. Helge Adam Møller: Hvordan forestiller man sig at Danmark uden medspil fra de pågældende nabolande til krigsområderne bare skulle kunne gå i gang med byggepladser til 100.000? Jeg vil godt minde om, at det er et land i krig. Der er tale om, at man i Kroatien officielt har registreret omkring 560.000 flygtninge, og folk på stedet siger, at der formentlig er omkring det dobbelte.

Forestiller man sig virkelig – og nu må vi vel snart kunne kræve et svar fra Det Konservative Folkeparti – at Danmark uden medspil fra eksempelvis Kroatien bare skulle kunne rejse derned og indrette pladser til 100.000?

Jeg ved godt, at det ikke kan lade sig gøre, og jeg synes ikke, det er rimeligt, at vi bliver ved og bliver ved med at blive konfronteret

med det som det, der skulle være løsenet for, hvordan man i det hele taget skulle tackle situationen.

Det er lidt en gentagelse af det, vi også har hørt tidligere, nemlig at man bare kunne gå ned og leje et meget stort tusindtal af tomme hotelværelser. Det kan Danmark ikke gøre. Halvdelen af dem er i forvejen indrettet som flygtningecentre – det er i den sydlige del af Kroatien – og i den nordlige del ønsker man, at det skal være et turistområde. Landet har besluttet at fjerne flygtningene derfra, fordi de gerne vil have nogle indtægter på turisme.

Når jeg godt vil gentage det synspunkt, som jeg faktisk har trukket frem nogle gange i tilsvarende debatter, er det, fordi det jo ikke hjælper noget, at man bliver ved med manisk at gentage påstande, som overhovedet ikke hører hjemme i virkelighedens verden.

Jeg vil på baggrund af den ordveksling, der fandt sted, også godt sige: Jeg har meget vanskeligt ved at identificere mig med en bitterhed over, at Danmark har hjulpet 7.000 mennesker her i de seneste måneder, der har været på flugt fra krig. Det er ikke bittert. Det er opfyldelse af et afgørende vigtigt humanitært behov, som alle landene i Europa burde være fælles om. Det er ikke bittert, at vi frivilligt er gået ind i at være med til at tage vores lille hjørne af ansvaret.

Jeg ville kalde det bittert, hvis det var sådan, at det danske samfund generelt havde den holdning, der er kommet til udtryk i hr. Helge Adam Møllers indlæg. Derfor er det tilfredsstillende, at den holdning og det menneskesyn og det kommercielle syn på flygtninge ikke deles af den nuværende regering.

Anden næstformand (Grove):

Hr. Peter Duetoft for en kort bemærkning. Jeg vil tilkendegive, at jeg agter at afbryde forhandlingen ca. kl. 12.00, så vi kan genoptage mødet kl. 13.00.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Det er muligt, at hr. Helge Adam Møller ikke har opdaget det, men for god ordens skyld skal jeg understrege, at vores definition på et sikkert land ikke er anderledes nu, end det var før. Tyrkiet er stadig væk ikke et sikkert land, for de har ikke underskrevet flygtningekonventionen.